

Resolució 564/2023, de 29 de juny

Número d'expedient de la Reclamació: 319/2023

Administració reclamada: Diputació de Lleida

Informació reclamada: Accés a l'expedient de sol·licitud de triennis, en condició d'interessat

Sentit de la resolució: Desistiment

Resum: Malgrat que l'antecedent 8 posa de manifest que la persona reclamant ha obtingut la certificació de triennis que reiteradament havia demanat, no podem parlar de la satisfacció del dret d'accés a la informació pública, atès que -com ella mateixa senyala- no s'ha produït l'accés a la informació que sol·licitava. Per això no es tracta en aquest cas d'una pèrdua sobrevinguda d'objecte de la Reclamació, sinó pròpiament d'una acció de desistiment per part de la persona reclamant, en la mesura que ha indicat explícitament la seva voluntat de finalitzar la seva reclamació. Per tant, és procedent finalitzar aquest procediment de reclamació, sense necessitat de formular cap altre declaració.

Paraules clau: Ajuntaments. Accés a expedient per part d'interessat. Reclamació contra silenci. Desistiment de la persona reclamant, sense pèrdua d'objecte.

Ponent: Josep Ramon Barberà i Gomis.

Antecedents

1. El 3 d'abril de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 319/2023, presentada contra l'Ajuntament de Banyeres del Penedès, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. En data 1 de febrer de 2023 la persona reclamant sol·licita a la Diputació de Lleida:
3. D'una banda, en condició d'interessat d'un procediment en què ha demanat el reconeixement de triennis "TENIR ACCÉS ALS DOCUMENTS I DADES DE L'EXPEDIENT INCOAT PER AQUESTA TRAMITACIÓ, així com
 - De l'altra, "TORNO A SOL·LICITAR, PER TERCERA VEGADA, el reconeixement de triennis pels serveis prestats en administracions públiques", d'acord amb la documentació presentada en una sèrie de sol·licituds, que detalla.
 - La Reclamació presentada el 3 d'abril de 2023 indica que la Diputació de Lleida no ha contestat la seva sol·licitud.

4. El dia 17 d'abril de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
5. En la mateixa data de 17 d'abril la GAIP comunica la Reclamació a la Diputació de Lleida i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El dia 13 de juny de 2023 la GAIP rep una comunicació de la Diputació de Lleida en la qual s'indica que a documentació reclamada pel senyor XXX li va ser lliurada per aquesta Administració dins de la reclamació interposada pel mateix senyor XXX al Síndic de Greuges de Catalunya”.
7. En data 14 de juny de 2023, la Comissió dona trasllat al reclamant de la comunicació de la Diputació de Lleida i l'adverteix que, si en un termini de 5 dies no justifica el contrari, entendrà que dona resposta a la seva sol·licitud d'informació pública, i finalitzarà el procediment per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació.
8. Finalment, el dia 15 de juny de 2023 la persona reclamant fa arribar a la GAIP una sèrie de consideracions:
 - D'una banda, afirma no haver rebut cap mena d'informació provinent del Síndic de Greuges, reiterant que “En la reclamació demanava tenir accés a la documentació de l'expedient, com a part interessada, i aquesta informació no se m'ha facilitat”.
 - De l'altra, sí que afirma haver rebut una notificació de la Diputació de Lleida, “amb un Decret de reconeixement de serveis prestats”.

I afegeix, finalment que: “Per aquest motiu, tot i que reitero que no he tingut mai l'accés a la informació d'aquest expedient, dono per finalitzada la meva reclamació”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació

Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Desistiment

Segons l'article 94 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques, les persones interessades poden desistir de la seva sol·licitud, i en aquest cas allò procedent serà que l'administració declari la finalització del procediment corresponent, llevat que hi hagi d'altres persones interessades, que no és el cas. Res impedeix que aquesta facultat pugui ser exercida per la persona reclamant en relació amb la seva Reclamació, amb els efectes indicats.

En el nostre cas, i malgrat que l'antecedent 8 posa de manifest que la persona reclamant ha obtingut la certificació de triennis que reiteradament havia demanat, no podem parlar de la satisfacció del dret d'accés a la informació pública, atès que –com ella mateixa senyala- no s'ha produït l'accés a la informació que sol·licitava. Per això no es tracta en aquest cas d'una pèrdua sobrevinguda d'objecte de la Reclamació, en el sentit que la Comissió suposava, a la vista de la resposta de la Diputació (en els termes de l'antecedent 7), sinó pròpiament d'una acció de desistiment per part de la persona reclamant, en la mesura que ha indicat explícitament la seva voluntat de finalitzar la seva reclamació.

En definitiva, i en aplicació de les consideracions fetes als paràgrafs anteriors, és procedent finalitzar aquest procediment de reclamació, sense necessitat de formular cap altre declaració.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 29 de juny de 2023, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 319/2023 per desistiment i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.